

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3510207621
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3510207621.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyiho a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ K. F., trvale bytom B. XX, Z., 2/ A. F. (predtým F.), trvale bytom A. XXX a 3/ F. F., trvale bytom X. XX, Z., o zaplatenie 9.166,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 3/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23. septembra 2019, č.k. 7C/36/2014-156, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 3/ v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému 3/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.166,11 eur s 11,49 % úrokom z omeškania zo sumy 8.562,34 eur od 1.9.2010 do zaplatenia, a to spolu so žalovaným 1/ a žalovaným 2/, ktorým bola uvedená povinnosť na zaplatenie uložená platobným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 8Ro/935/2010-22 zo dňa 3.2.2011 s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ďalších žalovaných, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému 3/ náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných zaplatenia sumy 9.166,11 eur spolu s príslušenstvom titulom uzavretej zmluvy o úvere, ktorú uzatvoril so žalovanými 1/ a 2/, na základe ktorej žalovaným poskytol úver v žalovanej sume, pričom žalovaní úver riadne a včas nesplácali, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný 3/ bol v pozícii ručiteľa. Žalovaní 1/ a 2/ dlžnú sumu nevrátili. Žalobca uplatnil svoj nárok i voči ručiteľovi.

3. Súd prvej inštancie vo veci vydal platobný rozkaz dňa 3.2.2011, č.k. 8Ro/935/2010-22, ktorým žalovaných 1/ až 3/ zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom a k náhrade trov konania, alebo aby v zákonnej lehote podali odpor s vecným odôvodnením.

4. Proti uvedenému platobnému rozkazu podali všetci žalovaní odpor. Odpor žalovaného 1/ bol súdom prvej inštancie odmietnutý uznesením. Voči nemu sa žalovaný 1/ neodvolal, preto sa platobný rozkaz stal voči žalovanému 1/ právoplatným dňa 14.3.2017. Odpor žalovaného 2/ bol súdom prvej inštancie takisto odmietnutý uznesením. Voči nemu sa žalovaný 2/ neodvolal, preto sa platobný rozkaz stal voči

žalovanému 2/ právoplatným dňa 30.7.2011. Odpor žalovaného 3/ bol rovnako súdom prvej inštancie odmietnutý uznesením z dôvodu absencie vecného odôvodnenia odporu. Žalovaný 3/ sa však voči tomuto uzneseniu odvolal. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd uznesením zo dňa 7.6.2017, č.k. 17Co/146/2017-76, uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí odporu žalovaného 3/ zrušil. Mal za to, že žalovaný 3/ odpor vecne odôvodnil.

5. Súd prvej inštancie tak vo veci konal už iba proti žalovanému 3/, keďže vyššie uvedený platobný rozkaz je voči žalovaným 1/ a 2/ právoplatný.

6. Súd prvej inštancie najskôr skúmal, či zmluva o úvere neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobovali nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko vzťah sporových strán vyhodnotil ako spotrebiteľský. Preskúmaním dospel k záveru, že zmluva o úvere žiadne také ustanovenia neobsahuje.

7. Následne vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/ a 2/ bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej právnym predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 9.958,18 eur. Žalovaní 1/ a 2/ boli dlžníci, žalovaný 3/ bol ručiteľom, keďže k zmluve o úvere podpísal vyhlásenie, že na seba berie voči veriteľovi povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojia dlžníci. Ručiteľ podpísal zmluvu až po podpísaní zmluvy dlžníkmi dňa 6.7.2005.

8. Žalovaní 1/ a 2/ čerpali úver, no svoje povinnosti spočívajúce v splácaní úveru porušili. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy. Mal tiež za preukázané, že odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému 3/ zaslané na vedomie listom zo dňa 21.12.2009. Žalovaný 3/ v konaní nepredložil ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že boli naplnené zákonné znaky ručenia ako spôsobu zabezpečenia pohľadávky žalobcu. Žalovaní 1/ a 2/ pohľadávku žalobcu nezaplatili riadne a včas. Podľa súdu prvej inštancie tak žalovaný 3/ ako ručiteľ je povinný pohľadávku žalobcovi uhradiť spolu s uplatneným príslušenstvom. Žalovaného 3/ preto zaviazal zaplatiť žalovanú sumu tak, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu jeho plnenia povinnosť ďalších žalovaných. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

9. V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 3/.

10. V odvolaní namietal, že žalovaní 1/ a 2/ sú zamestnaní a schopní uhradiť žalovanú sumu, preto nevidí dôvod, aby bol dlžná suma vymáhaná od neho. Ručiť išiel iba s tým, že ak dlžníci nebudú schopní z nejakých vážnych dôvodov splácať dlžnú sumu, tak uhradí ju on. Poukázal na svoju majetkovú a finančnú situáciu, ktorú považuje za nepriaznivú s tým, že nie je v jeho silách splatiť žalovanú sumu. Prípadná exekúcia by bola pre neho i jeho rodinu likvidačná. Požiadal súd o zaslanie zmluvy o úvere Komisii na posudzovanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách na Ministerstvo spravodlivosti SR, nakoľko má podozrenie, že všeobecné zmluvné podmienky sú v rozpore so zákonom. Ďalej žalovaný 3/ v odvolaní poukázal na to, že odstúpenie žalobcu od zmluvy o úvere mu nebolo doručené, keďže v rokoch 2007 až 2012 žil v zahraničí. Na tomto základe žalovaný 3/ žiadal odvolací súd o zrušenie platobného rozkazu a exekúcie voči jeho osobe.

11. K podanému odvolaniu žalovaného 3/ sa písomne vyjadril žalobca. Stotožnil sa s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a odvolací súd žiadal o jeho potvrdenie.

12. V replike žalovaný 3/ odkázal na svoje odvolanie. Doplnil, že odvolací súd žiada o zrušenie napadnutého rozsudku.

13. V duplike sa žalobca pridržel svojho skoršieho vyjadrenia.

14. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

15. Žalovaný 3/ v odvolaní zastával názor, že žalovaní 1/ a 2/ sú zamestnaní a schopní uhradiť dlžnú sumu žalobcu. Niet tak dôvodu vymáhať dlžnú sumu i od neho.

16. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil.

17. Podľa § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

18. Podľa § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

19. Z ustanovenia § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že z titulu ručiteľského záväzku je veriteľ oprávnený nárokovat' si splnenie svojej splatnej (zročnej) pohľadávky okrem dlžníka aj od ďalšej osoby, príp. osôb. Ide o zákonné vyjadrenie uhradzovacej (reparačnej) funkcie ručenia, ktorá ustanovuje povinnosť ručiteľa splniť dlh, ak ho nesplní dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

20. Predpokladom vzniku povinnosti ručiteľa splniť dlh, za ktorý sa veriteľovi zaručil, je nespĺnenie dlhu dlžníkom a predchádzajúca písomná výzva veriteľa na splnenie tohto dlhu, ktorá je adresovaná dlžníkovi. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne.

21. V preskúmvanej veci bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že dlh nespĺnili dlžníci - žalovaní 1/ a 2/. Platí, že „po splnení podmienky uvedenej v ustanovení § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka nič nestojí v ceste tomu, aby sa veriteľ domáhal splnenia dlhu tak proti hlavnému dlžníkovi - ktorý sa existenciou ručiteľského záväzku svojej povinnosti nijako nezbavil -, ako aj proti ručiteľovi, ktorý podľa ustanovenia § 546 Občianskeho zákonníka ručením na seba vzal povinnosť voči veriteľovi, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník“ (R 2/1968). Z uvedeného je zrejmé, že napriek tomu, že dlžníci nespĺnili dlh a sú schopní ho splniť, je veriteľ oprávnený domáhať sa splnenia dlhu i od ručiteľa. Písomná výzva žalobcu dlžníkom na splnenie dlhu bola v konaní preukázaná.

22. Bez právneho významu je tak námietka žalovaného 3/ týkajúca sa jeho nepriaznivej finančnej a majetkovej situácie. Finančná a majetková situácia žalovaného 3/ nemá vplyv na žalobou uplatnený nárok žalobcu. Žalovanému 3/ zostáva možnosť dohody so žalobcom na splátkovom kalendári ohľadom dlžnej sumy. Bez právnej relevancie je i žiadosť žalovaného 3/ o zaslanie zmluvy o úvere Komisii na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Odvolací súd nie je k tomuto kroku oprávnený, pričom i stanovisko uvedenej Komisie by nebolo pre súd právne záväzné a nemohlo by privodiť pre žalovaného 3/ v konaní priaznivejšie rozhodnutie.

23. Napokon je bez právnej relevancie i posledná námietka žalovaného 3/, podľa ktorej mu nebolo doručené odstúpenie od zmluvy žalobcu, nakoľko v tom čase sa nachádzal v zahraničí. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení nebolo povinnosťou žalobcu doručovať žalovanému 3/ ako ručiteľovi odstúpenie od zmluvy, keďže ručiteľ nebol zmluvnou stranou zmluvy o úvere; zmluvnou stranou zmluvy o úvere boli právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci.

24. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému 3/, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).